

KADAKAS

Asutatud novembris 1995

Sügis 2016

Õpilaskonverents

27. septembril toimus Abja Gümnaasiumis kolmandat korda õpilaskonverents, kus tublimad loov- ning uurimistöõ tegijad oma töid koolirahvale esitasid. Sel aastal lisandusid ka koduloouurijad.

Esimesena astusid kuulajate ette loovtöö tegijad. Meie endi seast oli neli 9.klassi õpilast ning naaberkoolidest oli kaks, Hallistest ning Karksi-Nuiast. Mitu poissi oli teemaks valinud puidutöö. Ehitatud oli aiapink (Kuldar Kask), piknikulaud (Kenri Kandla) ja renoveeriti kapp (Jako Kalda). Ka Halliste kooli õpilane Siret Eller meisterdas uue renoveeritud tooli decoupage-tehnikas. Töö tulemus oli värvikas ja huvitav.

Kuid mitte kõik poisid ei harrasta puidutööd. Väga analüüsiv ning huvipakkuv töö oli Helari Tehveril, kes meisterdas liblikate herbaariumi ning igati lõbus oli

naaberkooli poiss Andres, kes lõi ise uue muusikapala "Andrese valss".

Siis oli järg vanemate õpilaste käes. Ettekandmisele tulid uurimistöõd, mis olid äärmiselt üksikasjalised. August Kitzbergi nimelise Gümnaasiumi õpilase Margus Hanni töö oli täpselt sama keerule ja põhjalik kui selle pealkirigi - "As-korbiinhappemõju inimese organismile ja selle sisaldus erinevates puuviljades ja marjades" - see oli väga väljapeetud esitus.

Meie ümbruskonnaga seotud töid oli ka mõni. Kelli Välba, kes uuris õpilaste liikumisharjumusi seoses uue spordikompleksiga, oli esinejana enesekindel ning meeldiv. Abja Gümnaasiumi kauaaegsest eesti keele ja kirjanduse õpetajast Paul Lehesmetsast tegi kõikehaarava

töö Grethel Seegel. Ning Merili Raud teadvustas noorele kuulajale, kes on kirjamees Contra.

Järgmisena tulid kuulajate ette kõige nooremad esinejad, nimelt koduloouurijad. Välja valitud kaks parimat töõd olid vägagi kaasakiskuvad (Romet Gregory Subi, Krissy-Eliis Raba). Alati on mälestusi tore kuulata.

Konverentsi lõpetas direktor Sirje Renter, kelle uurimus Meeta Timsoni kooliaastatest oli kõikehõlmav ning huvitav. Õpilaskonverents on kindlasti tarvilik nii esinejale kui ka kuulajale. Põnev on ju teiste koolikaaslaste ja ka teiste koolide õpilaste töid kuulata ning hinnata.

Kätlin Tiidu
X klass

Kelli tutvustamas oma uurimistöõd

Naaberkooli Andres esitamas omaloodud muusikapala

Noored pedagoogid

Algas hommik nagu iga teinegi: ärkasin, sõin, riietusin ning läksin bussi peale. Kooli jõudnud, vahetasin riided ning kehastusin õpetaja Mare Lapiks. Nägin välja nagu tõeline õpetaja ja see oli kohati hirmutav.

Meeliann

Direktori kohustustega kaasnes ka 13.klassile tundide andmine. Ütleme ausalt, sellist lärmi polnud sellel päeval üheski teises klassiruumis. Nad tegid küll tööd, kuid jõudsid ka kõike muud teha, lennukeid loopida, hilineda, telefonis olla ja lobiseda. Tundus, et nad nauitsid oma väikest „kättemaksu“.

Grethel

Märkimisväärne on, millised kangelased õpetajad ikka olema peavad. Kõrged kontsad jalas ja esimene korrus ja teine korrus ja jälle esimene korrus. Jooksevad ainult ringi. Minu jalad olid esimese kahe tunniga juba nii läbi, et õpilased nägid „õpetajat“, kes käis paljajalu.

Mirell

Õpetajatöö juures oli kõige mõnusam ilmselt õpetajate toas kohvijoomine ning kolleegidega ajaveetmine. Kuid arvan, et minust õpetajat ei saa. Austan neid inimesi, kes selle tööga hästi hakkama saavad.

Hugo

Kuigi arvasin, et oskan põhikooli matemaatikat, siis ilmnis ka sellega mõningaid raskusi. Õnneks oli klassiõde Grethel, kes oskab kõike numbritega seonduvat, telefonikõne kaugusel ja nii sai ka see probleem lahendatud ja õpilastele kõik õpetatud.

Kelli

Mulle väga meeldis noori õpetada, nendega vestelda, kuulata, kuidas nad loevad ja arutleda vastuste üle. Sooviksin veel osaleda sellistel üritustel, sest need arendavad, muudavad julgemaks ja enesekindlamaks.

Gristi

Müts maha nende ees, kes selle ameti peal on, õpetajaks olemine nõuab palju kannatlikkust ja külma närvi.

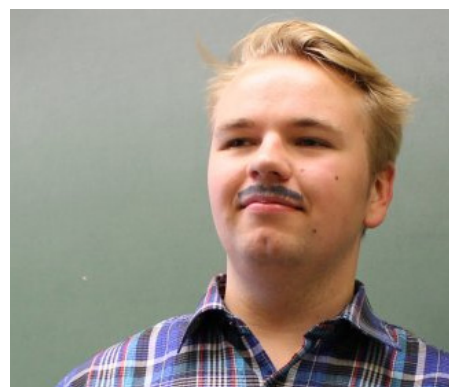
Kristjan

Kõige eredama mulje jättis mulle aktus, kus õpetajad ise räppisid omatehtud laule. Seda oli väga lahe kuulata ja tore oli näha, et õpetajad end vabaks lasid.

Kaisa

Õpetajate päeva lõpus sain tegelikult aru, et koolipingis on juba kaksteist aastat möödunud.

Janek-Jürgen

Rebaste ristimine

Meie, rebaste ristimine, mida ma olin kauan oodanud, algas 7:30 kooli ees. Et kõik üles ärkaks, tehti meile hommikuvõimlemine. Pärast seda pidime sööma putru, mis haises ja maitses halvasti. Karistuseks määrati mittepudrusööjatele joogi joomine, mille koostisest meil polnud õrna aimugi.

Tavalised koolitunnid toimusid ikka, kuigi see päev oli nii eriline, et tundides keskenduda väga ei suutnud. Iga vahetund tehti meile aulas mingi mäng ja kui austatud „jumalatele“ midagi ei meeldinud, said nad meid jälle karistada. Kõige hullem karistus oli minu arvates soolapekk šokolaadiga, mida ma õnneks sööma ei pidanud. Peale tunde läksime kõik koos alevisse, kus pandi meid laulma, jooksuma ja sööma. Samuti pidime andma vande, mis kinnitas, et me austame vanemaid klasse ja toetame neid alati. Kuna ma olen rebaste ristimist kauan oodanud, jäin ma sellega üpris rahule, sest meie suurt klassi on väga raske korrale kutsuda ja kantseldada.

Eloore Tomingas
X klass

Lugudel on naljakas komme jääda su südamesse kestma

Tänavune Jaan Rannapi nimeline omaloominguvõistlus toimus juba viiendat korda koostöös Abja Raamatukoguga. Seekord kirjutasid Abja Gümnaasiumi õpilased oma kodukoha lugusid.

Õpilaste töid hinnati kolmes vanuserühmas: V – VI, VII – IX ja X – XII klass. Kirjutati oma kodust, koolist, loodusest, vanavanematest, kodukoha ajaloost.

Lisaks õpilastele avaldasid oma lood Abja Gümnaasiumi direktor Sirje Renter ja pensionipõlve pidav Tiiu Lelle. Parimad kirjutajad külastasid meie kultuurihälli Eesti Rahva Muuseumisse.

Mõned mõtted õpilaste töödest:

Mulgid on alati olnud uhked oma kodukoha ja päritolu üle. Juba vanal ajal elades, kui olid mulk, olid tähtis mees. Eriti uhked ja tähtsad mulgid olid aga muidugi need, kes elasid päälinnan, need kõige õigemad mulgid – Abja-Paluoja mulgid. Mulgi viir lehvib iga päev tähtsalt Abja Gümnaasiumi ees, meile on ilmunud mulgikeelseid aabitsaid ja tööraamatuid, me võtame ühise lauluhääle ja laulame end hingetuks Mulgi peol ning samuti valime enda seast vägevaimat, mulgi vanemat, kes seisab selle eest, et mulgid kuhugi ei kaoks. *(Merike Voss)*

Olen selles väikeses külas elanud terve oma elu. Minu kodu asub ühe mäe otsas ning selle järgi on see ka oma nime saanud – Mäetsa talu. Pean oma kodu väga tähtsaks, sest selle ehitasid minu vanavanaisa ja – ema. Nad kasvasid selles talus üles oma lapsed ning lapselapsed, seetõttu on jäänud paljud mu lähedased sugulased elama Päigiste külla või selle lähedusse. *(Meeliann Kosk)*

Olen kuulnud, et vanasti just Abja-Paluoja toimusid Mulgimaa suurimad laadad, kuigi praegu ei saaks seda väita, ja ka ühed jõukamad mõisnikud pesitsesid siin, selle süü saab kindlasti panna viljakale mullale ja linakasvatuse lembusele. Just linaõisi on ka kujutatud meie valla lipul ja vapil, et ära märkida meie kunagise jõukuse allikat. Tänu sellele on just Abja-Paluoja Mulgimaa pealinn ja selle tähtsuseks on keset linna meil Mulgi mehe puuskulptuur, mis on praegu saanud selle koha sümboliks. *(Grethel Seegel)*

Ja teate, Abja Gümnaasium on üks nendest kodukoha paikadest, mis on ja jääb väga sügavale südamesse. On raske ette kujutada

nii hea atmosfääriga kohta, kui seda on meie kool ja ma arvan, et ka sellel heal aural, mis Abja koolis on, on väga lihtne põhjus. See põhjus peitub jällegi nendes lugudes. Lugudes, mis on saatnud meid kõiki need üksteist klassi ja mis kõige tähtsam, sidunud meid. *(Kelly Väilba)*

Mul on kodukohaga väga vedanud. Minu suguvõsa on elanud siin juba kolm põlvkonda. Abja-Paluoja on mõnes mõttes väga rikas linn – siin elavad ettevõtlikud noored ja aktiivsed eakad. Tänu nendele on Abja pidevalt uuenev. *(Krissy-Eliis Raba)*

Igal inimesel on kodupaik või on vähemalt olnud. Mõni läheb ära, mõni tuleb tagasi, aga mälestused kodupaigast jäävad. Miina olen kaheteistaastane poiss ja minu kodukoht on Abja-Paluoja, kus ma olen siiaamaani elanud. See on küll väike iga, et kõike mäletada, aga seda ma tean, et oma kodus on kõige parem. Eriti siis, kui oled kaua kodust eemal olnud. *(Hendrik Allik)*

Loodust on isegi meie aias. Näiteks on meil kaks tiiki. Üks on majale lähemal ja teine on sauna juures. Teise tiigi kõrval on väike mägi. Sauna juurde viib maja juurest üks puust tehtud tee, mis läheb keskel kaheks. See tee, mis läheb otse, viib sauna juurde. Teine aga mäe juurde. Mäe kõrval on ka väike metsatukk ja metsatuka taga voolab kevadel ja muudel aastaaegadel ka väike jõgi. Pärast seda tuleb põllumaa ja mets. *(Kerttu Marjaana Korttesmaa)*

Maal on nii hea olla, sa võid karjuda nii kõvasti kui soovid ja keegi ei tule sinuga pahandama. *(Karmen Kask)*

Aga isegi selles väikeses külas on rohkelt ajalugu ja tähtsaid inimesi. Näiteks minu vanavanaisa Adolf-Ferdinand Laanmets oli tähtis koorijuht ja muusik. Ta juhatas koore Abjas, Paistus ja oli veel lasteaias õpetaja. Uue-Karistes tegutses kunagi ka mõis, mis oli järve ääres. Me proovime kasutada neid vanu hooned, näiteks ühes vanas kivimajas on meil jõusaal ja Uue-Kariste külamuuseum. Samuti võib pidada lausa arheoloogiliseks leiuks maa – alust kalmistut kirikumäel. *(Kaili Saar)*

Meie talust on läbi aegade läbi käinud palju erineva iseloomuga lehmi. Üks pull armastas näiteks väga peeretada, sealt sai ta ka oma

nime Peerupull. Mõned lehmad on olnud ka väga kurjad, kes närvi minnes hakkavad inimesi taga ajama. Sealt on meie perekond saanud kiired jalad. Kõik minu ilusaimad mälestused on seotud selle taluga. Ühel hetkel, kui ma siit ära kolin, külastan ma seda kindlasti väga tihti. *(Merili Kask)*

Tublimad kirjutajad olid:

I vanuseaste

Andra-Maria Bokmane
Kerttu Marjaana Korttesmaa
Lisette Loit
Kerli Kond
Hendrik Allik

II vanuseaste

Romet-Gregory Subi (Sihvka preemia)
Kaili Saar
Karmen Kask
Helari Tehver
Krissy-Eliis Raba

III vanuseaste

Merili Kask
Kelli Väilba
Merike Voss
Maija-Liisa Aasna
Gettely Pikkor
Jaanus Hugo Ermits
Laura Tuk

Siiri Meidla

Kodumaja jutustab

Kodutalu metsa veerel
Künkalt paistab kaugele...

A. Tedrekin

Minu vanaema Marie elab Abja vallas, Veskimäe külas, Liiva talus. Olen selles majas ning seda ümbritsevas aias veetnud mitmed suved. Selle aasta jaanuaris istusin vanaemaga tema majas ja lindistasin tema juttu oma vanavanavanavanematest. Vaatasime vanu fotosid, kus poseerisid minu esivanemad, kellest ma varem midagi ei teadnud. Nii kirjutasingi üles loo, mida kuulsin.

1907.aastal ostis minu vanavanavanaisa Abja valda maa, kuhu hakati ehitama maja.

Maa, kuhu maja ehitati, asus liivakünkjal ja selle järgi sai talu nimeks Liiva talu.

Nii elati seal põlvest põlve, sündisid lapsed, tehti kõvasti tööd, kasvatati loomi ja teravilja. Minu vanaema Marie ja vanaisa Eino elasid selles majas alates 1963. aastast. Aastatega muutus maja elamiskõlbmatuks ning tuli asuda seda ümber ehitama. Samas puudusid ka kõrvalhooned. Juurde ehitati kelder, kuur, väike laut ja kõrvalhoone garaaži ja saunaga, mille teisel korrusel ka elati. Samas oli ka köök, kus tekkis tulekahju, mille tagajärjel lõhkes gaasiballoon ja lendas läbi lae, purustades elektrijuhtmed. Viga sai ka vana-

vanaema, kes põgenes majast akna kaudu. Garaažist päästis auto puutöömees, kes majas töötas. Kutsuti ka kohale tuletõrje, kuid mehed olid purjus ja ei suutnud tulele piiri panna. Põles küll ära terve korrus, kuid lõpuks saadi tulest jagu. Maja teine korrus lammutati ja see taastati 1990. aastal.

Uut maja hakati vanale ümber ehitama 1974. aastal. Vanaema jutu järgi ei olnud see nõukogude ajal kerge, ehitusmaterjali lihtsalt ei olnud. Vanaisa Eino töötas aga autojuhina marsruudil Mõisaküla – Tallinn – Dmitrov (Venemaal). Tallinnast vedas ta Abja ehituskauplusele ehitusmaterjali ning siis sai seda ka endale osta. Kvaliteetsed silikaattellised toodi otse tehasest, puitmaterjal kohalikust saekaatriist, glasuurpotid ahju jaoks aga Häädemeestelt. Marie ootas küll last, kuid pidi siiski segu tegema ja kive tassima. Samuti olid abiks vanem poeg ja tütar. Ehitati igal vabal hetkel ja abiks käisid ka sõbrad. Vanaisa Eino oli lahtiste kätega töömees, parandas autot, tegi metsa, ehitas. Tagantjärele mõeldes jäi ehk laste jaoks vähe aega. Põhiliselt jagati ennast kodu ja laste vahel, kuid leiti aega ka niisama sõprade ja sugulastega istumiseks. Selles peres ei kurdunud elu üle ja ei saadud aru, kuidas ei jõua! Ehitusega oli kiire, sest pooleli olevasse majja sadas vihma sisse.

Majja asuti elama 1977. aastal.

Majas on tänapäevane vee- ja kanalisatsioonisüsteem, keskküte, toad ja vannituba on saanud uue ilme. Teisele korrusele ehitati juurde uus köök, mis võimaldab igal perel eraldi süüa teha.

Pärast Eino Laeneste surma jäi maja omanikuks minu vanaema Marie, kes kinkis oma maa ja hooned esimesele lapselapsele – tütrepoeg Kaimole. Täna elab majas 3 põlvkonda: 1. korrusel vanaema Marie, kes on praegu 76. aastane, hea tervise juures ja aktiivne inimene. Meeles mölgub tal sugupuu koostamine, millega tahab varsti algust teha. Suvel sõidab noortega mööda Eestimaad ringi ja naudib Eestimaa suve! Ise ütleb: „Kui vanaks jään, eks siis näe, mis saab!“

2. korrusel elab tütar Pille koos poja Kaimo perega.

Maja kõrval aias kasvab väärikas tamm, mille istutasid vanaisa Eino ja ta vend Uno 1950-ndate alguses. Tamm annab suvel head varju päikese eest ja selle all on peetud palju toredaid sünnipäevi ja mitmeid pidusid.

Romet Gregory Subi
VII klass

Minu kodukoht Mulgimaa

Mulgimaa, sääl on hea elada ...

Mulgid on alati olnud uhked oma kodukoha ja päritolu üle. Juba vanal ajal elades, kui olid mulk, olid tähtis mees. Eriti uhked ja tähtsad mulgid olid aga muidugi need, kes elasid päälinnan, need kõige õigemad mulgid - Abja-Paluoja mulgid.

Mind võiks sünnikoha poolest pidada tolleks täieõiguslikuks mulgiks, sest olen sündinud ja kasvanud ikka tõelises Mulgimaa pealinnas. Kuigi mu ema on võroksest isehakanud mulk, pean mina end ikkagi täielikult mulgiks. Tõeline mulk ei väsi end kiitmast!

Lasteaialatsena ja ka vürske koolijütsina veetsin ma igal suvel umbes nädalakese mulgi keele laagris, kas siis Penujas, kus kaalusime noid tõelisi mulgi lapsi viljakaalul (massi oli meil kokku tervelt üle tonni!) või Vana-Karistes, kus kiikusime end külakiigel koos mulgi keele ja meelega isegi Sakala ajalehte. Nooremad olid mulgi keel ja meel minu elus tähtsamal kohal, kui nad seda on praegu. Va-

nemaks kui noor lasteaialats saades hakkas mulgi keele kasutus lihtsalt kirjakeelele alla jääma, millest on kahju, sest minu arvates on tore ja tähtis mõista rohkemat kui vaid normitud kirjakeel. Olen viimasel ajal hakanud enda juures märkama asju, mis on enamasti iseloomulikud just mulkidele. Me, eriti need Abja kandi mulgid, oleme erakordselt ahned ja kitsid ning soovime, et vaid meil endil läheks paremini kui naabrile. On ju anekdootki meie inhsusest - Kaks mulki hakkavad pulma minema, mõlemal ümbrik käes. Üks mulk küsib teiselt, et palju too ka ümbrikusse pani. Teine mulk vaatab sellepeale imestunult esimesele otsa ja ütleb: "Mis sa arvad, et ümbrik ise ei maksnudki midagi?" Nood ubamulgid, kes elavad päälinnast veidi kaugemal ei ole enam nii ahned, kuid mulgi inhsus on ikkagi midagi sellist, mida naljalt igal pool ei kohta. Samuti mulgile omaselt on mul kellaegade puhul pea võimatu aru saada aegadest veerand kuus ja kolmveerand kaheksa. No mis

kellaajad need veel sellised on?! Ja ka mulgile omane kangekaelsus lööb mul üsna tihti välja. Mulle väga meeldib, et viimastel aastatel on mulgi kultuuri tähtsustamine minu kodukohas taas tõusuteele pööranud. Meil on mulgi puuskulptuurid, oma lipp, mulgi viir on lehvib iga päev tähtsalt Abja Gümnaasiumi ees, meile on ilmunud mulgikeelseid aabitsaid ja tööraamatuid, me võtame ühise lauluhääle ja laulame end hingetuks Mulgi peol ning samuti valime enda seast vägevaimat, mulgi vanemat, kes seisab selle eest, et mulgid kuhugi ei kaoks.

Kui täiesti aus olla, siis tegelikult ma võikski nimetama jääda mulgitemaatilisi asju, toite ja ettevõtteid, alustades Mulgi krõpsudest ja mulgi korbist, lõpetades Mulgi Savikojaga.

Ma olen uhke, et olen sündinud mulgina. Siin on toredad inimesed oma teatud mulgi iseärasutega. Ning laulusalm tõesti ei valeta: Mulgimaa on hea elada!

Merike Voss
XI klass

Lahe koolipäev

17. novembril toimus Tallinnas Nordea kontserdimajas noortekonverents „Lahe koolipäev“. Selle aasta teemaks oli „Kuidas võtta vastutust?“ ning sellel teemal arutlesid mitmed oma ala spetsialistid ja ka tuntud avaliku elu tegelased. Nende hulka kuulusid näitleja Märta Avandi, astroloog Igor Mang, räppar ja produtsent Henry Kõrvits ehk Genka ja paljud teised.

Konverentsi teemat vaadeldi erinevate nurkade alt, näiteks räägiti vastutusest oma raha kui ka tervise suhtes. Kuid päeva sisustati ka tantsu- ja muusikaetteastetega kui ka erinevate maitseelamustega. Päevale pani punkti 2016. aasta konkursi „Hea eeskuju“ autasustamine, millele aitasid kaasa Curly Strings liikmed Eeva ja Villu Talsi, mille käigus suur osa saali noortest jooksis lavale ja hakkas tantsima. See oli väga meelilendav ja positiivne kogemus.

Grethel Seegel, Meeliann Kosk
XII klass

Luulepäev

Käisime reedel 05.11 Viljandis luulepäeval, mille korraldasid VG kolm noormeest. Üritus oli hästi korraldatud ning oli väga huvitav.

Alguses esinesid mõned noored pillimänguga ja esitasid enda loodud luuletusi. Järgmisena esines Wimberg, ta rääkis endast ja sellest, kuidas tema kirjaniku teekond alguse sai, see oli väga huvitav ja humoorikas, teda olekski võinud kuulama jääda. Seejärel pakuti meile pirukaid, küpsiseid ja mahla. Päeva lõpuks kirjutasime igaüks kaks luuletust, millest tehakse almanahh.

Rasmus Metste
XII klass

Vahva päev Lilli loodusmajas

3. oktoobril, käisime klassiga ühel ülitorel õppematkal Lillis. Päeva teemaks oli matemaatika praktilises elus.

Hommikul Lilli jõudnud, tervitas meid koos Lilli loodusmaja juhatajaga mööda õue ringi patseerivad kanad, kuked ja hani. Samuti köitsid kohe ka me tähelepanu tõukerattad, mis lebasid hoovis. Loodusmajas tutvustati lühidalt meile päevakava ning päev täis lõbusat matemaatikat võis alata.

Meid jagati kahestesse ja kolmestesse gruppidesse ning nendes gruppides pidime hakkama kaardi järgi liikuma ja ülesandeid täitma. Ülesanded, mida päeva jooksul lahendasime, olid elulised ja lõbusad. Näiteks tuvastasime maitse järgi marju, mõõtsime rändrahnu ilma mõõtevahenditeta, kaalusime lambavilla, arvutasime küüslaugu põllult saadavat tulu, rehkendasime tihumeetreid, tarastasime hobusekoplit, tuvastasime loomi ning küpsetasime lõkkel pannkooke. Väga keeruline on valida lemmikülesannet, kõik olid omamoodi õpetlikud ja vahvad, kuid kõige rohkem jäi ikkagi meelde rändrahnu mõõtmine, milleni jõudmiseks kärutasime tõukerattastega, ja lõkkel pannkookide küpsetamine. Lõkkel valmistatud pannkoogid on kolm korda paremad kui kodus elektripliidil tehtud.

Juba isegi lõbusa päeva päeva muutis veelgi lõbusamaks üks väike vahva viieaastane tüdruk, kes meiega kaasas oli. Tema naerusuine olek ja vaimustus loomadest, eriti hobustest, sulatas me kõigi südamed.

Mulle meeldis väga, et sellel päeval sain ma rohkem tuttavaks loomadega ja ka matemaatika õppimine ning kasutamine said suurema, aga ka elulisema tähenduse. See matk oli parim matk, mis meil kooli kaudu olnud on.

Merike Voss
XI klass

Avaldame kiitust J. Depmani nimelisel matemaatikavõistlusel 3. koha saavutanud võistkonnale:

Romet Gregory Subi
Jako Jänes
Kuldar Kask
Joel Jänes

Avaldame kiitust TV 10 Olümpiastardi I etapi võistlustel 50m jooksus I koha ja kaugushüppes II koha saavutanud õpilasele **Jako Jänes**.

10. novembril toimus XIV matemaatikavõistlus MULGI PÄHKEL.

Õnnitleme võitjaid:

Jako Jänes – 7. kl – 1. koht
Romet Gregory Subi – 7. kl – 2. koht
Kuldar Kask – 9. kl – 2. koht
Helari Tehver – 9. kl – 3. koht

Avaldame kiitust **Mia-Brigitta Kommerile** kes võitis 2016. aasta ettelugemispäeva „Meri raamatukogudes“ maakondliku vooru Viljandi Linnaraamatukogus.

Karneval algklassides

Kadrilapäeval, 24. novembril oli juba hommikul algklassides märgata rohkem sagimist ja elevust kui tavaliselt. Sel päeval pidas algklasside pere põnevat karnevalipäeva. Koridorides võis näha ringi liikumas kostümeeritud ja huvitavaid tegelasi. Märgata oli Pipisid ja Tuhkatriinusid, mõõkadega rüütleid ja kauneid printsesse, inglaid ja kuradeid. Loomulikult olid esindatud ka erinevad kodu- ja metsloomad.

Päev kulmineerus kokkusaamusega aulas, kus iga tegelane tutvustas ennast. Seejärel mängisime ja tantsisime kõik üheskoos ning tegime toredaid fotosid. Päev oli huvitav ja meeleolukas.

Suured tänud kõikidele lastevanematele põnevate ja kaunite kostüümide eest!

Algklasside pere

Jaani ilus jõuluõhtu

Elas kord üks orb poiss, Jaan, kelle kasu-
nemad temast eriti ei hoolinud. Neil endil
oli tütar ja poeg. Oma lapsi hoiti väga. Nei-
le osteti järjest uusi asju. Võõraspoeg käis
seevastu pidevalt kulunud riietes ja jala-
nõudes. Lahket sõna kuulis ta harva. See-
pärast mõtles ta järjest rohkem kasuperest
lahkumisele.

Ühel jõuluõhtul said kõik teised kingitu-
si, aga Jaanile ei antud midagi. Jõuluvana
olevat ta ära unustanud. Jaan jäi väga kur-
vaks. Ta pani end riidesse ja lahkus kodust.
Mõne aja pärast jõudis ta metsa. Seal istus
ta kännule ja nuttis suurest üksindusest.
Siis aga rahunes ja hakkas ümbrust uudis-
tama. Puud tema ümber olid rahulikud,
tähed särasid kaunita taevast ja suur kuu

vaatas alla tema poole. Jaanile tundus, et ta
on muinasjutumaal. Ja ennäe imet - tema ees
seisiski Ingel. Ingel küsis Jaanilt: „Miks sa kurb
oled ja nutad?“ Jaan vastas, et temast ei hoo-
lita ja teda kasuperes ei armastata. „Seda viga
annab parandada,“ arvas Ingel. Ta plaksutas
kolm korda käsi ja kohale ilmusid seitse päka-
pikku koos kingitustega. Jaan sai endale uued
saapad, palju maitsvaid maiustusi ja uued riid-
ed. Enne lahkumist lubas Ingel külastada ka
poisi kasuvanemaid ja pehmed nende
südan, et Jaan saaks rahulikult koju minna.
Jaan elab tänaseni oma kasupere juures ja on
õnnelik.

Oliver Marcus Jänts
III klass

Avaldame kiitust Viljandimaa Rajaleidja kes-
kuse lühi- ja animatsioonifilmide konkursil
“Unistuste amet” väga hea tulemuse saavuta-
nud õpilastele.

1. koht – **Rivon Riigor**
2. koht – **Maarja Peterson, Anne-Mai**
Vaikkjäär, Helina Prii, Triinu Rääk.

Avaldame kiitust 14.11.2016 toimunud rahv-
astepalli võistlusel II koha saavutanud poiste
võistkonnale:

Urmet Sikka
Urmo Sikka
Kristofer Voodla
Ekke Rahu
Rainis Raudam
Kermo Kaasiku
Miko Reimann
Gregor Kaasike

Sügis

Juba jälle sügis käes,
päikesevalgust siis vähem näeb.
Lehed nüüd on värvilised,
õunad punapõselised.
Vahel puhub kõle tuul,
aga minul naer on suul.

Madleen Saar
III klass

Sügis on käes ja maalib kirjusid lehti,
punaseid, kollaseid ja pruune.
Linnudki varsti kõik lendavad ära,
kaugele soojale maale.
Ilmad on jahedad ja vihiseb tuul,
nüüd käes ongi meil sügisekuu.

Lisandra Bokmane
III klass

Sügisel

Vihma aina kallab taevast,
tuulised on ilmad,
lehti puudelt alla langeb,
neist saab aia äärde hanged.
Värvilisi lehti hunnikusse riisun,
sellest lõbu tunneb meie väike kiisu.

Henriko Taal
III klass

Ootus

Ootamisest väsind juba.
Millal, talv, tuled sa?
Jõuluootust täis on tuba,
lund juba ootan ma.

Lummememmed, lumesõda,
verivorst ja piparkoogid.
Tahaks juba rõõmust naerda,
kuuski juba tuppa toodi.

Kas siis jälle jõulud mustad?
Tahaks valget lund.
Mis sa ütled? Mis sa kostad?
Rahutusest ei saa und.

Küünal vaikselt laual põleb,
neljandat adventi ootab.
Juba vihmast, lõrtsist kõle.
Jõuluõhtu kätte ruttab.

Jõuluvana, sind ma ootan.
Tegelt jõulud toredad,
lihtsalt liiga palju loodan.
Tulgu jõulud ilusad.

Kirke Kond
VII klass

Avaldame kiitust 14.11.2016 toimunud rahv-
astepalli võistlusel III koha saavutanud tüdru-
kute võistkonnale:

Kerli Kask
Kerttu Marjaana Kortemaa
Laura Adamson
Meril Koha
Ursula Kask
Emily Lapun
Kendra Kallisto
Elyse Järvelaht

Avaldame kiitust Sportland 3x3 korvpalli
rahvaliigas 6.-7. klasside poiste arvestuses 3.
koha saavutanud võistkonnale:

Kaspar Teorein
Jako Jänes
Erik Raagmets
Romet Gregory Subi
Sander Saarman
Gregor Hein
Airon Kent Lõhmus
Robin Sang